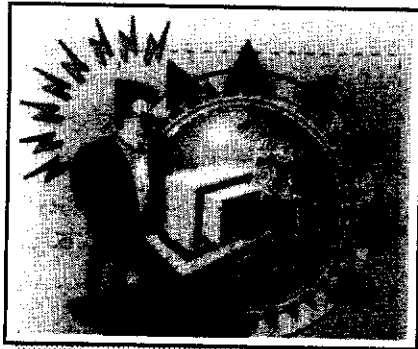

بحران اقتصادی اندونزی و بلاهت بشری!

هیچ یک از همسایگان اندونزی به اندازه سنگاپور از نابسامانیهای پایان‌ناپذیر این کشور عصبی نیست. سنگاپور، شهر-کشوری با سه میلیون جمعیت تنها ۳۰ کیلومتر از سواحل کشور دوپست میلیونی اندونزی فاصله دارد. لی کوان یو وزیر اعظم ۷۴ ساله سنگاپور در سالهای میانی ۱۹۶۰، و تقریباً همزمان با ژنرال سوهارتوی ۷۶ ساله در کشور خود به اقتدار سیاسی رسید. لی معتقد است ناآرامیهای اندونزی کابوس مزمزی است که سالها انتظار تحقق یافتن آن می‌رفت. لی کوان نگرانیهای خود را از اوضاع اندونزی و همچنین بحران آسیای جنوب شرقی در مصاحبه‌ای با مجله نیوزویک مطرح کرده است:

برای روند رشد و ثبات، همکاریهای فزاینده،

کارآمدی است که نتوانسته است جریان عظیم گردش پول را در سه سال گذشته و در دوران شکوفائی معجزه آسیائی به خود جذب کند.

نیوزویک: به نظر می‌رسد از گذشته مایوس هستید، فکر می‌کنید آسیا می‌توانست بهتر از این عمل کند؟

لی: درست است، مایوس هستم، چرا که هیچ دلیلی برای فرو رفتن به چنین بحرانی وجود نداشت. مثلاً اندونزی را ببینید، اقتصاد کلان و ارقام ارائه شده اقتصادی آن چشم‌گیر بود، در بودجه آن کسری موازنه وجود نداشت، مشکلی در حسابهای جاری بزرگ دیده نمی‌شد، تورم کنترل شده بود، ولی آنها بیش از ۲۴۰ بانک داشتند که نتیجه آزادسازیهای اقتصادی سالهای اخیر بود.

تجارت آزادتر و هماهنگی بیشتر بین‌المللی که ما وعده آنها را به مردم خود داده‌ایم. هر یک از کشورهای منطقه به نوبه خود ناچارند ضربه‌هایی

نیوزویک: چنانچه ناآرامیهای امروز اندونزی تبدیل به قیام همگانی شود بر سنگاپور و بقیه کشورهای آسیای جنوب شرقی تأثیری خواهد داشت؟

لی: حتی در بهترین شرایط، چنین اتفاقی موجب از میان رفتن اعتماد عمومی در کل منطقه خواهد شد. سرمایه‌گذارها افت خواهد کرد و ته مانده‌های خوشبینی نیز زایل می‌شود. مشکلات اندونزی نه تنها بر سنگاپور و مالزی سایه خواهد افکند بلکه بر تایلند و فیلیپین نیز اثر خواهد گذاشت.

نیوزویک: از هجوم آوارگان اندونزیائی به سنگاپور و مالزی تا چه حد نگران هستید؟

لی: ما هنوز نمی‌توانیم برآورد کنیم تعداد مشکلات ناشی از یک شورش عمومی در اندونزی چند تا است ولی مسلماً سرازیر شدن آوارگان به کشورهای ما یکی از آنها خواهد بود. شاید توان این پدیده را آوارگی نامید، بهتر است بگوئیم قربانیان ناشی از بروز سختی‌های اقتصادی.

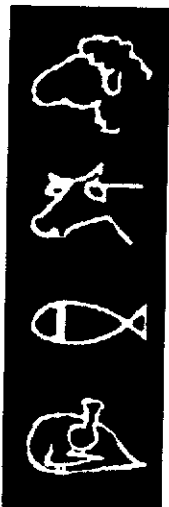
نیوزویک: آیا این بحران ثبات منطقه را مختل خواهد کرد؟

لی: این بحران تهدید قابل توجهی است

را بر مسائل اقتصادی و اجتماعی خود تحمل کنند؛ اما دلیلی وجود ندارد که پس از سه یا چهار سال موفق نشویم این ضربه‌ها را از سر بگذرانیم. بحرانی که به دست انسان ایجاد شده به دست انسان نیز قابل حل و فصل است، تصور نمی‌کنم خداوند چنین سرنوشتی را برای مردم منطقه ما رقم زده باشد.

شرایط موجود ناشی از بلاهت انسانی است و اگر به سرعت به دنبال پایان دادن به این دوره برنیائیم باز هم به تخریب اعتماد مردم نسبت به بازار کمک کرده‌ایم. مهمترین ضعف ما در فرو افتادن به چنین اوضاعی فقدان سیستمهای

فرآورده‌های گوشتی سهیل

عرضه مستقیم گوشت
زیر نظر شبکه دامپزشکی
استان تهران عرضه می‌گردد

* مرغ، گوشت،
ماهی شمال و جنوب
* جوجه کباب، شنیسل و
غذاهای آماده طبخ

آماده تحویل در منزل

شهرک اقباتان، فلا یک، بین بلوک B3 و A4، پلاک ۱۴

تلفن: ۰۸-۴۷۹۰۶۰

مدیریتی مؤثر و حساب شده بر این بانکها اعمال نمی‌شد، بسیاری از بانکها در حقیقت بیکاره و انگل بانکهای دیگر بودند، حتی بانک مرکزی اندونزی اطلاع نداشت که بخش خصوصی بالغ بر ۷۰ میلیارد دلار بدهی به بار آورده است، وقتی که روپیه [اندونزی] زیر ضربه قرار گرفت، بانک مرکزی اندونزی با هوشیاری و به شیوه صحیح از حمایت آن خودداری کرد و گذاشت که شناور شود، وقتی که روپیه باز هم سقوط کرد شرکتهای بدهکار به بازار هجوم آوردند تا به وضع خود سر و سامانی بدهند و همین هجوم باعث غرق روپیه شد، ادامه ماجرا همه و همه خطاهای انسانی بود و نه خواست الهی.

نیوزویک: شما بیش از سی سال ناظر بر اقتصاد سنگاپور بوده‌اید، به خوبی آشکار است که سنگاپور همواره آماده برخورد با بحرانهای اقتصادی بوده است، آیا امروز لحظاتی است از آن بحرانها؟

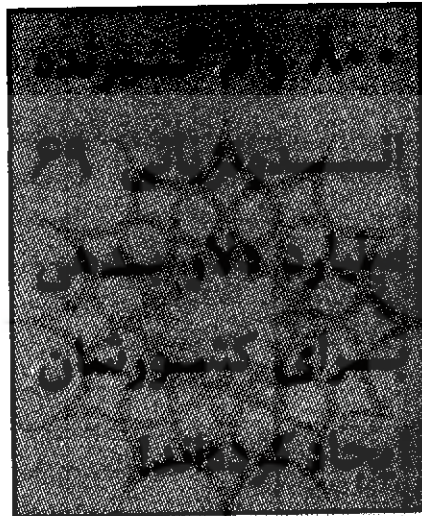
لی: ما خود را برای رویارویی با بدترین شرایط آماده کرده بودیم، شرایط امروز شرایطی بسیار بد است، اما باید با آن به مقابله برخاست ولی باید توانایی این مقابله را نیز داشت.

نیوزویک: به نظر شما دخالت صندوق بین‌المللی پول شرایط را بهتر کرده یا آن را باز هم بحرانی‌تر کرده است؟

لی: صندوق بین‌المللی پول برای وخیم‌تر کردن اوضاع به میدان نیامده است و هدف آن انجام اقداماتی مثبت است. مدیران این صندوق تا کنون با طبیعت چنین بحرانی روبرو نبوده‌اند، تجارب گذشته صندوق اکثراً رویارویی با دولتهای غیرمسئول یا بی‌بندوباریهای اقتصادی بوده است. مدیران صندوق این بار با یک بخش خصوصی روبرویند که بر اثر یک سیستم بانکداری ضعیف، مدیریت ضعیف اقتصادی و خطاهای پی در پی در تخصیص اعتبارات برای مدتی قدرت گرفته است. در اندونزی حدود هشتصد وام گیرنده ۶۹ میلیارد دلار بدهی به بار آورده‌اند، چگونه می‌توان این مشکل را حل کرد؟ در آمریکای لاتین دولتها بدهیها را ملی کردند ولی در اندونزی چگونه می‌توان دولت را که اعمال بخش خصوصی را در گذشته نادیده گرفته است وادار به ملی کردن بدهیها کرد. وزارت خزانه‌داری آمریکا توصیه کرده

است که وام گیرندگان باید پاسخگوی مسئولیتهای خود باشند و بدهیهای خود را به هر شکل و قیمتی باز پرداخت کنند اما نتیجه چه بوده است: کلیه اعتبارنامه‌ها از سوی تمام سازمانهای اقتصادی بی‌اعتبار اعلام شده و از سوی منابع تجارت جهانی مسدود شده است. صندوق بین‌المللی پول تا این لحظه با چنین شرایطی روبرو نبوده است و بنابراین عکس‌العملی کند در اندونزی داشته است که باز هم عدم کارائی اقتصادی این کشور را عمیق‌تر کرده است.

نیوزویک: آیا قدرتهای بزرگ اقتصادی، به ویژه ژاپن پاسخ‌هایی بهتر از صندوق و امریکاییها برای رفع بحران دارند؟

لی: من نمی‌خواهم با ژاپنی‌ها وارد یک جدال لفظی شوم ولی تصور می‌کنم سیاستهای آنها هیچ کمکی به بهبود شرایط موجود نکرده است و در عین حال تصور نمی‌کنم آنها در این رهگذر قصد سوئی داشته‌اند. اگر در سال ۱۹۹۰ که اوج شکوفائی اقتصاد آسیای جنوب شرقی و در عین بروز علائم بحران آن بودین ژاپن آنقدر از خود ضعف نشان نمی‌داد دلار به آن درجه از توانائی نمی‌رسید که باعث چنین بحرانهای سخت بیمارگونه شود. اگر از این زاویه به مسئله نگاه کنیم من ژاپنیها را در بروز بحرانهای بعدی مقصر می‌دانم.

نیوزویک: به نظر شما چین چگونه با این بحران روبرو خواهد شد؟

لی: فکر می‌کنم چینی‌ها با درسی که از بحران

گرفته‌اند در آزادسازی بازرگانی خارجی خود بسیار محتاطانه عمل خواهند کرد. آنها متوجه شده‌اند که یک سیستم بانکداری فاقد کارائی تا چه اندازه می‌تواند خطرناک باشد. این هشدار آنها را وادار خواهد کرد که سیستم بانکی خود را در جهات صحیح تنظیم کنند. آنها همچنین برای مدتی دست کم برای یک سال به نظاره خواهند ایستاد و بر وسوسه خود برای کاهش ارزش پول خود که می‌تواند حجم‌های عظیمی از سرمایه را جذب چین کند مهار خواهند زد. چنانچه چینی‌ها عاجلاً دست به کاهش ارزش پول خود بزنند پول هنگ‌کنگ در حفظ ارزش پول خود در مقابل دلار آمریکا دچار مشکل خواهد شد که نخستین تأثیر منفی آن سقوط بازار بورس هنگ‌کنگ و از دست رفتن کارائی صنایع آن خواهد بود. بنابراین به نظر نمی‌رسد چینی‌ها با عجله دست به اقدامی بزنند و ترجیح می‌دهند همین روند آهسته رشد را که کم خطرتر است ادامه دهند، بیکاری را در همین سطح حفظ کنند و مشکلات صادرات را تحمل کنند و با سرمایه‌گذاری کمتر بسازند. این وضعیت می‌تواند یک یا حداکثر دو سال ادامه پیدا کند و ادامه آن برای چین بسیار دردناک خواهد بود.

نیوزویک: بنظر شما تضعیف کشورهای آسیای جنوب شرقی موجب خواهد شد چین از نظر سیاسی آنقدر توانمند شود که در مدتی کوتاه به قدرتی درجه اول در منطقه درآید و ادعاهای ارضی خود را بر جزایر دریای جنوبی چین به مرحله اجرا گذارد؟

لی: ما در جامعه کشورهای آسیای جنوب شرقی (آ.س.آ) همچنان متشکل و متحد باقی خواهیم ماند به خصوص آنکه همگی از بحرانی که گریبانمان را گرفته است رنج می‌بریم. ممکن است دیگر به این زودیها به اقتدار اقتصادی که در چند سال گذشته داشتیم دست پیدا نکنیم و بنابراین صدایمان در صحنه‌های سیاسی نیز چندان بلند نخواهد بود ولی همستگی ما حفظ خواهد شد. فکر نمی‌کنم چین درصدد باشد از آب گل آلود کنونی طعمه صید کند و با وجود داشتن مشکلاتی که ذکر آن رفت، بخواهد چند جزیره دیگر را به خاک خود ضمیمه کند.

ماخذ: مجله نیوزویک ۱۶ مارس ۱۹۹۸

برگردان از: بخش ترجمه گزارش